1879. VI. évfolyam. 33. szám. Debreczen, Hétfő február 17.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr
Egy hóra	1 frt.

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a posta-hivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **czegládutcza, Fried-ház 19. sz. alatt** czimezendők.

Debreczen, február 17.

(B. S.) Egész terjedelmében előttünk fekszik „a magyarországi és erdélyi görög keleti román egyház püspöki kara és egyházmegyei konzisztoriumainak küldöttsége“ által aláirt felirat, melyet a román főpapok nyujtottak át ő felségének azon általunk bővebben ismertetett törvényjavaslat ellen, mely a magyar nyelv törvényes jogainak védelmében, a magyar nyelv tanitását minden népiskolában kötelező tantárgygyá teszi, a tanitóktól megkivánja a magyar nyelvben való teljes jártasságot, tanitási képességet, s a már alkalmazásban levő tanitóknak 6 évi zárhatáridőt tüz ki, mely alatt a magyar nyelvet elsajátitani kötelesek.

Senki, ki csak kissé is képes felülemelkedni a nemzetiségi gyülölség szinvonalán, nem fogja kétségbe vonhatni egy országnak teljes jogát ahoz, hogy saját határain belül nemzeti nyelvét a népiskolákban tanittassa, hogy az idegen nemzetiségek ellen óvszert keressen nyelvének terjesztésében, ápolásában. És ime a román főpapok vállalkoztak arra a hálátlan szerepre, hogy a magyar nyelv s egyszersmind a magyar nemzet jogai ellen sorompóba szálljanak s magánál ő felségénél kérelmezzenek egy oly törvényjavaslat ellen, mely az összes magyar közvélemény tetszésével találkozott.

Nem viseltetnek ők ellenszenvvel a magyar nyelv iránt — mondják — de saját nyelvükhöz és nemzetiségükhöz oly szivósan ragaszkodnak, hogy ezekből őket kivetkőztetni teljes lehetetlenség. S a román gör. keleti egyház ép azért emeli fel tiltó szavát a román nemzet érdekében, mert az ő egyházuk nemzetiségi jelleggel bir.

Gyalázat, hogy ily szavakat Magyarországon büntetlenül lehet elmondani s szomoru, hogy valóság az, hogy a mi gör. keleti egyházunk a vallásos gyakorlatok köpenyébe nemzetiségi aspirátiókat képes takargatni. Nemzetiségi egyház? Oly egyház Magyarországon, mely román nemzetiségi jelleggel bir, s ezzel még magyarellenes törekvéseit indokolni merészkedik? Hát nincs ebben az ezredéves keleti fajban már annyi szivósság és annyi tetterő, hogy az ilyen idegen nemzetiségi jelleggel biró egyházakat eltörölje a földszinéről ugy, hogy csak az egyház kerüljön vissza, de az idegen nemzetiségü jelleg pusztuljon pokolba.

A mi pedig a román főpapok azon fenyegetését illeti, hogy ők ilyen meg olyan szivósággal ragaszkodnak nemzetiségükhöz, bátrak vagyunk azon megjegyzést tenni, hogy mi Magyarországon más nemzetet nem ismerünk, mint a magyart, s ha vannak idegen ajku magyar honpolgáraink, azoknak csak a nyelve azonos egy idegen nemzetével, de ők mint a magyar nemzet élőfájának ágai, oda tartoznak, a hova a törzs tartozik. — Nemcsak illő, de hazafias kötelességük, hogy magyarosodjanak, hogy beolvadjanak annak a nemzetnek kebelébe, hol őket ezredéves testvéri szeretettel ölelte át ez a szegény bolond magyar, mely egy szép szóért, a békességért az ingét is oda adja.

A román főpap urak azonban ezt mind elfelejtették, s annyira bárgyunak képzelik a magyar nemzetet, hogy azt hiszik, feliratuk aszkórban sinylő érveivel félrevezethetik azt.

Jezsuita fogással, alázatos hajlongással bizonyitgatják, hogy ők autonomiájuk keretén belül mennyire terjesztik s tanitják a magyar nyelvet. Hiszen ha ez igaz, akkor mit félnek a törvénytől, mely szintén nem czéloz egyebet, mint a magyar nyelv terjesztését?

Arra a csomó érvre pedig, melyek a törvény keresztülvitelének akadályaiként felsoroltatnak, csak azt mondók vagyunk, hogy hát hiszen majd segitünk mi azokon, csak a törvény legyen törvénynyé, s nem fogunk visszarettenni az anyagi áldozattól sem ott, a hol a hazafias román főpap urakat nyájaikkal egy kis magyar sympathiára tanithatjuk.

Ő felsége feleletében az érdekek méltányosságát hangsulyozá. Igen böl csen. Épen ugy nekünk magyaroknak, mint idegen ajku honfitársainknak legnagyobb méltánylást érdemlő érdeke az, hogy a nemzet egysége által annak életereje duzzadozzék, hogy hazánk határain belül az érdekek minden csatornája a központ felé vezessen, hogy senki az ország határán kivül nemzetét ne keresse, hanem egyedül itt: itthon!

S ő felsége, mint alkotmányos érzelmü fejedelem, bizonyára szentesiteni fogja a nemzet kettős képviselete által elfogadott törvényt, s nem engedi meg, hogy az alkotmányos tények egymásutánjának holmi illetéktelen egyházi közbeszóllás praejudikáljon.

— **A delegácziók** a jövő hét folytán, legkésőbb a hét végére ismét összehivatnak Budapestre. A közös kormány épen most állapitja meg előterjesztéseit a delegácziók elé.

— **Az osztrák miniszterium** hosszu vajudás után végre megalakult, azaz hogy végleg megmaradtak az eddigi ideiglenes miniszterek, Auersperg hg és dr. Unger kivételével. Egy uj tagot nyert a kabinet: Taaffe grófot, ki a belügyminiszteri tárczát vette át. Bécsi lapok csodálkoznak belépésén, miután épen ő volt az, ki utóbbi napokban sikertelen fáradozott uj miniszterium létrehozásán. Az elnökséget Stremayr mint legidősb miniszter vette át.

— **A magyar püspöki kar**, mint a „P. N.“ irja, a szombati főrendiházi ülés alkalmával a muzeumban értekezletet tartott, melynek tárgyát a magyar nyelv köteles tanitásának elrendelése, illetőleg a román püspököknek ez elleni föllépése képezte. A püspöki értekezlet megbeszélte az ügyállást, de határozatot nem hozott, mert bevárándónak tartotta a herczegprimás jelenlétét, ki távol volt.

— **A mezei rendőri törvényjavaslat** már elkészült és a napokban fog az országgyülés elé terjesztetni.

— **Az osztrák alkotmánypárt** azon tagjai, kik a berlini szerződést meg nem szavazták, Grosz képv. elnöklete alatt gyülést tartottak, melyen az alkotmánypárt egyes töredékei közt a pénzügyi helyzettel s az occupationalis és hadügyi kérdéssel szemben létesitendő megegyezés czéljából 14 tagu bizottság választása mondatott ki minél gyakoribb közös tanácskozások tartásának eszközlésére. A választásban, mely egy későbbi gyülésben fog megtörténni, a balközép tagjai is részt vesznek.

— **Az osztrák-magyar bank** febr. 14 én tartotta közgyülését, melyen 71 részvényes jelent meg. Moser bankkormányzó megnyitván az ülést, felolvasta a bank átalakulására és személyváltozásra vonatkozó jelentést. Az osztalék 53 frtot tesz ki részvényenként, 3 frttal többet mint 1877-ben s az holnaptól kezdve folyóvá tétetik. A jelentés évnegyedenkint nyujtja a bank mérlegét s ugy vonja le az eredményt. A választásnál megválasztattak igazgatótanácsossá báró Wodianer Mór és Bachmayer L. (közvetlenül a közgyülés kebeléből választott igazgatótanácsosok) és Miller Vincze. Az egyforintos államjegyek beváltására a bank 10 millió ezüst forintot bocsát rendelkezésre. Bécsben és Budapesten bárki 10.000 forintig válthat be bankjegyet ezüstre.

Országgyülés.

Február 15-én szombaton ugy a képviselőház, mint a főrendiház ülést tartott.

I. A képviselőház az interpellatiókkal foglalkozott. Helfy Ignácz s Pázmándy Dénes a prágai béke V. pontjának monarchiánk részéről történt feladása tárgyában interpelláltak. Ezen pont tudvalevőleg Schleswig északi részére nézve kikötötte, hogy az ottani lakosság általános népszavazattal kijelenthesse, valjon Poroszországhoz vagy Dániához akar-e csatlakozni. Monarchiánk, mely ez ügyben illetékes volt e követelésre, most arról Poroszország javára lemondott. Madarász József a közoktatás tárgyában kimutatásokat kiván, Thaly Kálmán pedig a pancsova-kikindai vasut kiépitése tárgyában interpelláltak.

Az illető miniszterek rögtön válaszolván, a ház a válaszokat tudomásul vette. Tisza kijelentette, hogy a prágai béke V. pontjáért semmi recompensatiót nem vár Ausztria-Magyarország.

II. A főrendiház a 100 milliós kölcsönről szóló tjavaslatot tárgyalá s azt ugy általánosságban, mint részleteiben elfogadta. Ellene beszélt Schmiddeg János gróf, mellette Pongrácz Emil báró.

A pestis.

Odesszából hiteles tudósitás jött, mely szerint semmit sem tudnak arról, hogy akár ottan, akár Kisenewben pestis-eset fordult volna elő.

Az állandó országos pestis-bizottság XI. ülésén tudomásul vétettek a jassyi cs. k. konzul közleményei, melyek teljes megnyugvást szolgáltatnak a pestis ellen Románia részéről tett intézkedések tárgyában.

A „St. Petersburgskija Vjedomoszti“ legutóbbi számában az orosz délkeleti tartományok ideiglenes fökormányzójáról, Lorisz-Melikoffról a következőket beszéli el egy barátja:

„A tábornok elutazása előtt meglátogattam őt, szerencsét kivántam utazásához s mondám, hogy egész Oroszország, — mint megmentőjére tekint rá s tőle vár védelmet az epidemia ellen.

— Érzem magamban, — mondá a tbnok — nagyon meg vagyok hatva.

— Mit fog tenni? — kérdezém. Le fogja Vetljankát égetni?

— Bizonyára barátom, mindent leégettetek, egyetlen egy falut, egyetlen egy házat sem fogok megkiméln. Előbb azonban egy rakás hivatalnokot, kik hanyagságuk miatt mindennek okai, lelövetek. A betegség csak hagyján, de engemet Oroszország gazdászati, politikai érdekei aggasztanak . . . . . Bármit végzett is el isten fölöttünk, teljesitem feladatom; — életemet áldozom azért, a mit reám biztak . . . .“

Azt mondják, hogy Lorisz-Melikoff az asztrakáni kormányzó, s valamennyi asztrakáni közigazgatási hivatalnok elbocsátását fogja a czárnak javasolni. Az alsóbbrendü hivatalnokokat már most is bocsátja el egyiket a másik után. Többet közülök a törvényszékeknek szolgáltat át.

A „Golosz“ bécsi levelezője kikelt a berlini lapok ellen, melyek azon hirt akarják megczáfolni, mintha Finkelnburg a bécsi egészségügyi bizottság ülésén állitotta volna, hogy a berlini kormány Oroszország határán egy 80 ezer emberből álló vesztegzárat szándékozik felállitani.

A debreczeni lótenyésztés ügye.

A nagyméltóságu földmivelés ipar és kereskedelmi m. k. miniszterium, azon czélból, hogy hazánk egyes vidékein létező méneseket, tenyészdéket, ló anyag számát és minőségét, a hazánkba lóvétel végett bejött idegen vállalkozókkal, kalauzképen lehető pontosan közölhesse — az ország összes lótenyész bizottmányainak elnökeit már a mult 1878-ik évben felhivta arra: hogy közülök kiki, a működése területén létező méneseket és kiválóbb lótenyészdéket, az anyag fajtája, kiválóbb jellege felemlitése mellett, a fent tisztelt miniszteriummal közölje.

Miután a magas miniszterium Koszorus Lajosnak, mint a Debreczeni lótenyész bizottmány elnökének, a Debreczen város lótenyésztésének vázlatos ösmertetéséről, már a mult évben tett felterjesztését azon kitüntetésben részesitette, hogy a Vadász és Versenylapban e hét folytán, elösmerőleg egész terjedelmében közölte: ezen érdekes felterjesztést átvesszük azon lapból és közöljük azt gazda közönségünkkel egész terjedelmében, a mint következik:

A magas miniszterium felhivása folytán van szerencsém felterjeszteni, hogy a lótenyésztés Debreczen város területén következő ménesekben tartatik fenn u. m.

I ször. A város tulajdonát képező hatósági ménes.

Minthogy a városi hatóság ménese, a maga növendék-ménjeiben jeles példányokat ailit az egyes gazdák lovaiból álló közönséges ménesekbe: ugy kell e hatósági ménest tekinteni, mint a város területén létező egyes gazdák lovaiból álló közönséges ménesek lótenyésztésének közvetlen előmozditóját.

A város kanczáinak tenyésztése hajdanában, spanyol-arab méneknek, termetesebb erdélyi és magyar faju kanczákkal való keresztezése által történt.

Daczára, hogy a jelleg, a már elért meglehetős kiegyenlités után határozottan keletinek mondható; e törzs testalkatra, alapzatra, átalában termetességre, minden egyéb a vidéken létező arab félvér fajtánál hatalmasabb lett; s épen e tulajdonságánál fogva, azaz miután egy részt tulnyomó spanyol-arab vére miatt a magyar lófajnak homogén jellegét, másrészt azonban anyai eredetétől megtartott izmosságát is, az ivadékra átörökiteni képes: megbecsülhetlen kincsét képezi városunk területén lévő lótenyésztésünknek.

E faj, mely elég eleven a nélkül, hogy a magas vérnek szokott idegességét és tul tüzességét megtartotta volna, a kellő gyorsasággal párositott erőképességénél fogva, kitünően használható kocsiba, de nyereg alatt is jól megy; teherhuzási képessége pedig olyan, hogy népünk szükségét tekintve, az e fajból nevelt lóval minden gazdasági munka előnynyel végezhető; s az ivadék ugy magán vevőknél, mint hadi szolgálatra való beállitásnál is kedvezően értékesithető.

E ménes egy részt saját fajából eredő mének által tenyésztetik: más részt — a mint t. i. egyes példányoknál vagy az alkatjelleg, vagy az alkatrészek megkivántató szabályszerüsége enyészni kezd — spanyol arab és illetőleg angol faj vér által frissittetik fel, oly módon: hogy az államtól az 1868-ik évben a Favori bibiána, 1869, 70, 71, 72 és 73-ban Favori Manzina, 1874-ben Conversáne, Elbedávi spanyol arab és 1875-ber Furiósó angol ének béreltettek évenkint a 4 hónapig tartó fedeztetési idényekre; 1876, 77. évben a Fandangó telivér apától és Cormina telivér anyától származott Bolero nevü állam mén béreltetett ki; 1878-ban ugyane Boleróval és a mezőhegyesi államménesből nyert Furiósó és Nordstár fiatal ménekkel párositattak.

Az ős eredeti ivadékból kiválasztva külön tartatik néhány darab méncsikó, oly czélból, hogy a fentebbi vérfelfrissités és keresztezés után előállandó kancza ivadék amaz ős-eredetü ménekkel ujfent párositatva, ekként a hatósági ménes a maga eredetiségében fentartassék.

Megjegyzésre méltó, hogy a ménesnek minden darabja, — egy sárga kancza csikónak kivételével, mind a közkedvességü pej szinezettel bir.

Az pedig méltó bámulatra ragadja a szemlélőt, hogy ez a ménes nyáron az ismeretes nagy hortobágyi legelőn, egészen elkülönitve bár más ménesektől, de minden hajlék nélkül szabad legelő-járat mellett, télen pedig itthon a város alatt levő bellegelőn — csak kivételesen a legrosszabb időben juthatván fedél alá — szintén szabad legelőn, átaljában véve minden abrak nélkül tartatik, és mégis 166, 170 centimeter vagyis $15^3/_4$ 16 marok magosságra nő s megnyeri ama csontosságot, melynélfogva a bécsi kiállitáson első osztályu tenyészdijjal lett jutalmazva.

(Vége köv.)

Az orosz-török békeszerződés.

Az orosz-török külön békeszerződés a következő 12 pontbói áll:

1. A két ország közt helyreáll a béke és a barátságos viszony.

2. A san-stefanói szerződés azon pontjai, a melyeket nem változtatott meg a berlini szerződés, érvényesek maradnak.

3. A san-stefanói szerződés végrehajtására nézve a következőkben egyeztek meg a szerződő felek:

4. Az átengedett terület értékének levonása után 802.500,000 frankban állapitják meg a hadikárpótlást. A fizetés módját az orosz czár és a szultán közt később kötendő szerződés fogja rendezni.

5. Az orosz kormány és a porta rendelkezni fognak a törökországi orosz alattvalók kárpótlására nézve, a kik kárt szenvedtek a háboru idejében. Ezen kárpótlás főösszege nem lehet több 26.750,000 franknál. Az orosz alattvalók a legközelebbi 12 hónap alatt bejelenthetik követeléseiket; ezen idő leteltével nem fogadtatnak el.

6. A török foglyoknak élelmezéseért a berlini szerződés aláirásáig járó költségeket bizottság fogja megállapitani. E kárpótlás 21 részletben, minden negyedik hónap végén, fizetendő, azon összeg levonásával, a melyet az orosz foglyok okoztak a portának.

7. Az Oroszország részére átengedett területek lakói választhatnak maguk számára nemzetiséget. Azok, a kik Törökországba akarnak vándorolni, három évi határidőt nyernek birtokaik eladására. Ha az alatt az idő alatt nem vándorolnak ki, orosz alattvalókká lesznek.

8. A szerződő felek kötelezik magukat, hogy azokat, a kik a háboru idejében az ellenfél szolgálatában állottak, nem helyezik vád alá, sőt ellenkezőleg kegyelmet adnak nekik.

9. A ruméliai legujabb események miatt elfogottak vagy elitéltek kegyelmet nyernek.

10. Mindazon szerződések és conventiók,

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

CELESZTIN.

Elbeszélés

Vértessi Arnoldtól.

(Folytatás.)

IV.

Ennyi volt az egész; becsületemre mondhatom; de a faluban már pletykát csináltak belőle s mindnyájan tudjuk, hogy az ilyesmit addig üzik-füzik, mig a férjnek is fülébe nem megy belőle valami.

Tavasz felé Kálmán meginit gyakrabban el elmaradozott hazulról. Mikor egyszer megszólitottam miatta, elkeseredve azt felelte, hogy inkább lakik a pokolban, mint otthon. Bekószálta az egész környéket s néha egy hétig, kettőig is oda volt. Bejárta nőtlen jóbarátjait az egész vármegyében.

És ez volt még a legjobb, mert akkor nem hallottunk felőle semmi botrányt; de ha otthon maradt, ilyenkor elkeseredésében holt részeggé itta magát a nagy korcsmában. Összecsókolózott a kántor kamasz fiával meg a Csutaky Dezső ispánjával és sirt mint a gyerek.

Egyszer ilyen mulatozás alkalmával, a hol részt vett öt vagy hat korhely czimbora, s köztük volt az a czimeres ökör Tinódi Zsiga is, valaki szóba hozta, hogy folytassák a mulatságot Kálmán házánál.

— Az ám, ha merne vendéget hivni a felesége miatt! — szólt Tinódy Zsiga.

Boszantotta őt, hogy hájas bagaria csizmájával nem hivták még meg egyszer sem ebédre Csaby Kálmánékhoz s csak a névnapon lakhatott jól náluk, a mikor minden ember elmehet és hozzáülhet a teritett asztalhoz, aki csak a compossessoratushoz tartozik. Mert hát meg kell jegyeznem, hogy ez a Tinódy Zsiga a nejével együtt afféle élősdiek, kik ma itt, holnap amott marasztaltatják magukat ebédre, s még az a görbe hátu két gebéjök is kölcsönbe kéregetett szénán telel ki.

Hát ez az ember addig ingerelte Csaby Kálmánt, hogy az nagyot ütött öklével az asztalra; na hát jöjjenek mindnyájan, majd meglátjuk, hogy ki az ur az ő házánál.

Egy óra lehetett éjfél után, mikor elindultak. Magukkal vitték a czigányokat is.

— A feleséged ugy is szereti a zenét, — szólt röhögve Tinódy Zsiga.

Mire a többiek is elkezdtek röhögni. Pityókás állapotban voltak már, s olyankor könnyen kicsuszik az ember száján egy szó, a mit később megbánhat. Csaby Kálmánnak fejébe szökött a vér s megragadta azt a sovány legénykét, hogy csak ugy nyekkent.

— Nem én mondom, hanem hát ugy beszélik, — nyöszörgött az. — De mit törődöl vele? Ebugatás nem hallatszik mennyországba.

— De nem ám! — mondták rá a többiek. —

Kálmán egy szót sem szólt többet hazáig.

Utközben egy elmaradt közülök a kántor fia, aki legjózanabb volt köztük, vagy legalább restelte a dolgot. Egy ideig kiabáltak utána és keresték a sötétben; de az árokba huzódott, s ott nem vették észre.

A többi bement a házba. Kálmán gyertyákat gyujtatott s bort hozatott föl az ebédlőbe, aztán parancsolta, hogy költsék föl a nagyságos asszonyt. A cselédeknek természetesen volt annyi eszök, hogy nem tették. Végre föllállt Kálmán maga az asztaltól.

— Na, majd felköltöm én!

S menni akart, hanem a korhely pajtások egyike lehuzta a székre.

— Hagyd el!

És tán el is hagyta volna, ha megint eszébe nem jut, amit Tinódi Zsiga mondott, hanem most már csak azért is meg akarta mutatni, hogy ő az ur a háznál és hogy a mit ő parancsol, annak teljesülni kell. Az asszony ide fog jönni és az asszony töltöget bort a poharainkba, hadd tudja meg az egész világ, hogy ő az ur a háznál.

Tántorogva kiment, s elkezdett rettenetesen dörömbözni neje hálószobájának ajtaján, s mikor nem nyilt ki az ajtó és nem jött belülről semmi felelet, akkor elkiáltotta magát, hogy fejszét hozzanak neki, s keresgélt, hogy nem talál-e valamit, a mivel beszakithatná az ajtót, s bizonyosan talált volna is, mert a részeg ember mindent fölkap, a mi keze ügyébe akad. A cselédek pedig reszkettek és nem mertek ellenkezni, mert tudták, hogy nagyon erős ember, s ha dühös lesz, akkor még erősebb.

A szobaleány a diván mögé bujva nézte az egészet, s tőle tudom, hogy mi történt. A szegény leány reszketett egész testében, s istenhez imádkozott, mert azt hitte, hogy emberölés lesz itt még az éjjel. Moccanni sem birt rémületében és istennek ajánlotta a lelkét, mikor látta, hogy Csaby Kálmán csakugyan előkeritett valahonnan egy baltát és senki sem meri kicsavarni a kezéből.

Akkor egyszerre kinyilt a hálószoba ajtaja és kilépett az asszony. Egészen föl volt öltözve, s csak gyönyörü dus fekete haját tüzte föl hanyagul, hogy vállaira ne omoljon. Arra a látványra a férj kissé megbökött s dadogva, mivelhogy a nyelve egyszerre nagyon nehezen kezdett forogni, elmondta, hogy vendégei érkeztek és szeretnék a házi asszonyt látni.

— Igenis, hogy tiszteletünket tehessük, nagysád, kezeit alásan csókolom, — szólt a Csutaky Dezső ispánja, aki ez alatt ide beténtergett Csaby Kálmán után.

— Hallgass! — riadt rá Csaby Kálmán. — Takarodol vissza a helyedre, paraszt!

Ugy látszott egy pillanatig, mintha eszére térne Kálmán, s mintha szégyelné a pajtásait, meg azt, amit ő maga elkövetett és ha a felesége egy pár szót szól a szivéhez, bizonyosan sirva fakad. S a szegény szobaleány ugy szerette volna mondani az urnőjének, hogy szóljon már egy jó szót.

De az nem szólt. Márványhidegen átment a két közbeeső szobán, s belépett az ebédlőbe és olyan fehér volt az arcza mint a márvány. A remegő leány nem tudta, hogy mit akar. Arra számitott talán, hogy megjelenésével imponálni fog a korhely társaságnak, s véget vet a további botránynak? Meglehet; de részeg embereknél nem számithatni semmire.

Az igaz, hogy kettő rögtön elkotródott, s talán a többi is követte volna példájokat, ha a czigányok rá nem rántják a tust. A muzsikaszó visszaadta bátorságukat, s Tinódy Zsiga dülöngözve közeledett és megkinálta egy pohár borral ő nagyságát.

(Vége köv.)

Bővebb értesitést a hely szinén nyerhetni. (39) 2—3

a melyek a háboru következtében föl voltak függesztve, ismét érvénybe lépnek.

11. A porta kötelezi magát, hogy az orosz alattvalók javára kimondott itételeket végrehajtatja.

12. A jelen szerződés ratificatiója 14 nap leforgása alatt fog megtörténni.

Napi hirek.

— **Bálint névestélye** több helyen megtartatott városunkban. Főt. püspök urnál ez alkalomból igen diszes társaság gyült össze melyet a főisk. énekkar nehány tagja vidám dalokkal mulattatott s a lakoma, bár némileg megzavarva a csapóutczai tüzeset által, kedélyesen folyt le, — melyen kifejezett számos jó kivánathoz, habár elkésve, mi is ezennel csatlakozunk. — Hasonló jó kedvü Bálint-esti mulatság tartatott L. Nagy Bálint polgártársunknál, ki mint a debreczeni iparos ifjak önképző és betegsegélyző egyletének egyik alapitó tagja azon megtiszteltetésben részesült, hogy a nevezett egyletek dalköre több dalt énekelt.

— **A pestis ügyében** Debreczen város lakosságához következő hirdetést bocsátott ki a városi tanács: A m. kir belügyminiszter ur Ő nagyméltóságának f. évi febr. 5-ről 5975. sz. a. kelt s valamenyi tvhatóságnak kiadott körintézvénye szerint elrendeltetett, hogy ámbár az Oroszországban felmerült pestisjárvány távol van ugyan még határainktól és annak távol tartására és megszüntetésére az intézkedések a szomszéd államok kormányaival együtt meg is tétettek, mindazonáltal nem szabad magunkat elbiznunk, sőt már eleve szükséges megtenni azon intézkedéseket, melyek alkalmasak arra, hogy ha a ragály az érdeklett kormányok részéről annak távol tartására tett minden lehető óvintézkedések daczára is behurczoltatnék, tovább terjedésre alkalmas talajt itt ne találjon, — hanem a legerélyesebb módon azonnal csirájában elfojtassék. Ennek folytán a hatóságot illető teendők foganatositására nézve a szükségelt rendelkezések már megtétetvén, felhivatik a lakosság, hogy a pestis járvány felmerülhetése ellenében a hatóságot eljárásában gyámolitani s átalában a közös vész ellen segéd-kezet nyujtani törekedjék; ehhez képest a lakosság figyelmébe ajánltatik a lakházak tisztán tartása, gyakori szellőztetése s az árnyékszékeknek vasgálicz oldattal fertőtelenitése, és pedig, mivel járványos betegségek kiütése és terjedése ellen leghatályosabb ószer a tisztaság, — különösen figyelmeztetik a lakosság, hogy a tisztaságot ugy a testben, mint ruházatban, ágynemüben, lakásban folytonosan fentartani igyekezzék, s épen e czélból felhivatik, és figyelmeztetik, hogy az udvarokban lévő, nagyobb mennyiségü trágyákat folyó február hó végéig — különben saját költségükre kihordatás és büntetés terhe alatt, — a városon kivül eső kijelölt helyekre kihordassa, és az árnyékszékek tartalmát sem utczai nyilt árokba, sem fedett csatornákba kihordatni, sem pedig az udvarokban elásatni, — különbeni pézbirság terhe alatt senki ne merészelje, — utasitva lévén a kapitányi hivatal a szigoru ellenőrzésre. — Az árnyékszékeknek vasgálicz oldattal naponta fertőtlenitésére nézve értesittetik a lakosság, hogy füszerkereskedésekben a vasgálicznak kilogrammja 10 krajczárért kapható, mely 20 liternyi vizben — meleg vizben hamarabb — feloldatván, használható s a napontai öntözésre egy személyre 3 dekagramm vasgálicz számitható. Végre az 1876-ik évi XIV. törvénycikk 80. §-a értelmében az orvosok, lelkészek, tanitók és átalában mindazok, kik a járvány-esetek bejelentésére kötelezve vannak, már ezuttal figyelmeztetnek, hogy ebbeli kötelességük elmulasztása esetén ellenük a törvény legszigorubb intézkedése fog alkalmazasba vétetni. Debreczen, 1870. febr. 12-én tartott ülésből. A városi tanács.

— **Az 1848/49 ki honvédek** helybeli egyesületének f. hó 16-án tartott közgyülésén felolvastatott a budapesti központi honvédegylet gyülésére menesztett küldöttség jelentése.

— **Szinházlátogató közönségünk** bizonyára örömmel veendi a hirt, hogy Ellinger Józsefet szinigazgatóságunk megnyerte 3 vendégszerepre. Ellinger már koros ember, de azért még most is bámulatos erővel és ifjui tüzzel énekli a legnehezebb hőstenor szerepeket. A mai vonattal már meg is érkezett városunkba s legelsőben csütörtökön lép fel a „Zsidónő"-ben mint Eleázár, mely egyik bravour-szerepe. Ennek folytán ritka élvezetes estékre lehet kilátásunk.

— **Hálanyilatkozat.** A collegiumi szegény szolgatanulók ételtel ellátása érdekében főtiszt. püspök ur buzgó s hathatós fölhivása folytán a debreczeni egyh.-megyéből B.-Ujfaluból 73 frt, Bajomból 20 frt, Péterszegről 12 frt, Esztárból 5 frt, H.-Bagosról 7 frt, Bakonszegről 3 frt, Tépéről 81 kr, M.-Pályiból 40 kr, n.-bányai egyh.-megyéből lelkész Gulyás Lajos ur gyüjtő-ivén 5 frt 30 kr, bányai lelkész Czelder Márton ur szinte 3 frt, együtt 129 frt 51 kr folyt be kezeim s számadásom alá, mely örvendetes körülményt midőn e lapok hasábjain közhirré teszem, a kegyes adakozó egyházaknak s egyes buzgó hiveknek legforróbb hálámat s köszönetemet nyilvánitom. — Debreczen, 1879. febr. 17. Varga Lajos, pénztárnok.

— **Az álarczos-bál** az igazgatóság fáradozásai daczára nagyon rosszul sikerült. Nehány maszk tengett-lengett a teremben, kik közt nem hogy szellemdusat, de még csinosat sem láttunk egyet sem. A gyér számu közönség fölött az unalom terjengette sötét szárnyait s csak egy hetes-féle maszk idézett pár perczny derültséget elő, kinek csárdás tánczát minduntalan megujrázták, mit ő annyira komolyan vett, hogy alig győzte magát hajtogatni a hálás publikum előtt. Másköülönben egészen a kornevilli vásárba képzeltük magunkat, lévén tulnyomó a „kukta, szakácsnő, fullajtár, hetes, kocsis, cseberkonteszt" stb. elem. Mint érdekes epizódot emlitjük meg a Fried Lajos uj csárdását, mely bár nem ment a reminiscentiáktól, mindamellett szép tehetségre mutat. Különös dicsérettel kell kiemelnünk Mándoky Béla igazgató szolgálatkészségét, mely a néző közönség iránti figyelemben nyilvánult. — A mulatók legutólsó csapata 2 óra után oszlott szét.

— **A közelebbi tüzesetre** vonatkozólag lapunk 32. számában hivatalos értesülés alapján közzétett napi hirünk kiegészitéséül, illetve helyreigazitásául addig is, mig e tárgyban a vizsgálat befejeztetik, a főiskolai tüzoltó egylet reputatiója érdekében szükségesnek látjuk kijelenteni, hogy a tüz szinhelyén elkövetett tettlegességek szerzője nem az ifjuság, hanem az e mellett rendkivüli módon tüntető néptömeg volt.

— **Személyi hir.** Lászi Vilmos, szinházunk egyik elsőrendü tugja, ki pár nap óta betegen feküdt, már annyira felüdült, hogy holnap Folténynyné jutalomjátékán fel fog lépni.

— **Tóth Antal** jelenleg városunkban időző drámai szinész a mai napon Szathmárra rándul vendégszerepelni; városunkban csak farsang után lép fel és pedig „Lear király"-ban és a „Haramiák"-ban, mely utóbbiban Moor Ferencz szerepét fogja adni.

— **Szákfy bátyánk** „debut"-jét a „Paraszt mint dus" cz. darab képezendi, melyben az öreg urnak igen hálás szerepe lesz. Reméljük, hogy a „hamvaiból föléledt phoenix" nem hiában fogja szárnyait csattogtatni s a pénteki előadáson nem lesznek a nézőtéren „lyukak" — legalább szabad szemmelláthatók.

— **Időjárásunk** az evszakok minden phasisán keresztül megy, csak ép arról látszik megfeledkezni, a minek tulajdonképen lennie kellene. A napokban egészen tavaszias szint öltött, sőt majdnem nyárias jelleget vett magára, pár nap óta meg már ősziesre vált s az ég megnyilt csatornái ismét bőv áldásban részesiték, — akarja vagy nem a gazda, — termő földeinket. Ma reggel is esett erősen s a déli órákban már kisütött a nap. Valóban ilyen csodálatos lefolyásu télre nem emlékszünk.

— **Gyermekgyilkosság.** Egy városunkban lakó özvegy asszony gyermeket szült, s hogy szégyenét elrejtse, anyja által rá hagyta magát vétetni a csecsemő megöletésére. Az iszonyu tettet a bünszerző anya, illetőleg nagyanya hajtotta végre, ki a kis ártatlant megfojtván, ruhába göngyölgette s a pinczében elásta. Azonban az anyát nem hagyta lelkiismerete nyugton s a szülésznőnek bevallotta a rémitő tettet, ki aztán feljelenté a gyilkosságot a hatóságnak, minek folytán az embertelen női szörnyeteg bebörtönöztetett, a beteges ifju nő pedig kórházba szállittatott. Az anya különben tagadja bünrészességét.

— **Vadkacsák** tanyáznak a tót kaszárnya mögötti városi tuczernásban, még pedig egész árkádiai kényelemben. Söt e madarak annyira megszerették városunkat, hogy valamelyik este, mint szavahihető szemtanuk állitják, a darabosutczai mocsárból 6 példánya repült fel a ritka vendégeknek. Felhivjuk e madarakra a vadászok figyelmét!

— **A folytonos locs-pocs** ugyancsak döntögeti be a házakat. Városunkban az esőzések következtében ismét 3 ház dőlt össze. Nagy-Ecseden is történt ilyen eset, melynek egy 18 éves ifju ép azon napon lett áldozatává, midőn leánytestvére lakadalmát ülé.

— **Köszönetnyilvánitás.** Az 1879. febr. 7-én tartott kereskedőbálra utólagosan felülfizetett D. H. ur 2 frtot, mely kegyes adományáért fogadja egyletünk nevében köszönetem nyilvánitását. — Jánossy József egyleti pénztárnok.

— **Köszönet.** Bánatos szivvel köszönjük rokonainknak, minden jóismerősünknek és jóbarátunknak szives részvétüket, kik oly nagy számmal voltak szivesek megjelenni felejthetetlen szeretett kedves Julianna leányunknak az öröknyugalomba kisérő végtiszteletére. — Fogadják mindnyájan a megszomorodott szülék és testvérek köszönetét. Móritz András és neje Bikfalvi Erzsébet.

— **A Hetényi-pár** bevégezte szereplését Kolozsvárott, a közönség s a lapok legmelegebb tetszésnyilatkozatai közt. „Hetényiné (Komáromy Mari) — irja a „Magy. Polg." — ismét bebizonyitotta közönségünknek, hogy midőn évek előtt szép reményeket kötött jövőjéhez, nem csalódott várakozásaiban. Hetényinének, tehetsége mellett, volt elég szorgalma, ambitiója, hogy beváltsa mindazon igéreteket, melyeket mint pályakezdő tőn első sikereivel. Nem kevesebb dicsérettel emlékezhetünk meg Hetényiről, ki az ifjabb színészi nemzedék egyik legreményteljesebb tagjává nőtte ki magát rövid idő alatt." — Örömest látnók mi is őket szinpadunkon.

— **Több felől panaszt** vettünk az iránt, hogy a Nagyujutczát Hatvanutczával összekötő Pástiközben oly nagy sár van, hogy a közlekedés a sártengeből csak itt-ott előbukkanó keskeny pallón majdnem lehetetlen. — Ajánljuk ez ügyet az illető hatóság figyelmébe.

— **Utczai botrány.** A mult éjjel egy gyanus hirben álló nőszemélyt akart egy rendőr bekisérni, azonban a dühös amazon nem csak hogy ellentállott, hanem a rendőrnek neki ment s csunyán összekarmolászta. Természetesen azonnal lezáratott.

— **Páholytolvaj.** Egy gaz ficzkó darab idő óta rendszeresen üzte a páholyok előszobáiban jövedelmező mesterséget, mig végre közelebb, a mint épen egy tajtékpipát igyekezett a maga részére occupálni, rajta vesztett a lopáson s most a börtönben várja büntetését.

— **Állandó magyar szinház** fog legközelebb megnyittatni Szombathelyen. Az épület már tető alatt van s a gróf Erdődy Sándor elnöklete alatt működő részvény-társaság mindent elkövet, hogy a szinházat őszszel megnyithassa. Ezen mozgalomban legnagyobb érdeme Horváth Boldizsárnak, a volt igazságügyminiszternek van.

— **A híres teplitzi-fürdőt** komoly veszély fenyegeti. Főforrása elapadt s a baj orvoslását szakértők igen nehéz dolognak tartják. A teplitzi ingatlanok értéke hirtelen óriásit csökkent s a teplitzi takarékpénztár is krisis alatt áll, miután a betevők tömegesen megrohanták.

— **Szembetegség.** Csik-Szeredáról irják, hogy a csik-somlyói róm. kath. főgymnázium növendékei közt az egyiptomi szembetegség kiütött s alig egy-kettő kivételével az összes tanuló ifjuság e ragályban szenved. A tanitás a főgymnáziumban, a tanitóképző intézetben és az elemi iskolában meg van szüntetve; a gymnázium és a növelde épület kórházzá alakittatott át. A szembetegek száma meghaladja a százat. Különös, hogy e ragály, kisebb nagyobb mérvben, majdnem minden évben előfordul ez iskolákban.

— **Petőfi első alkotása.** A „Magyarország"-ban olvassuk, hogy midőn Petőfi iskolásgyerek volt, egyszer egy tanulótársa Horváth Károly (most szarvasi ev. tanitó) szünóra alatt az iskolaudvaron egy kis kutyát kergetett, mit ő látva, a Horváth latin könyve szélére ezt a hangsulyos versort jegyezte: „Kis Kari kerget kurta kutyát kint." Rajta is száradt ez a sor Horváth Károlyon, az első emberen, kit Petőfi megénekelt.

— **Jégeső télen.** Arad-Szent-Mártonról irják a „Függ. H.-"nak, hogy ott e hó 12-kén az égbolt d. u. félkettő tájban beborult, nagy zivatar támadt és roppant mennydörgés kiséretében vagy 10 perczig szakadó jégeső volt, ugy, hogy egyes helyekről lapáttal kellett később elhányni a jégdarabokat.

— **Nász-éj.** Berlinben — legalább onnan irják az ujságok — mult hét elején esküdött egymásnak örök hüséget egy öreg ur meg egy szende kis leány. Ez esemény eddig elég érdekes az igaz, de még érdekesebb ennél az, hogy az esküvőt követő reggelen a menyecskének hire hamva sem volt a háznál, s eltünt vele 40,000 márkát érő pénz, arany — és ezüstnemü. A kis kópét még ma is keresik. Az apjok meg nem tud hova lenni szégyenében.

— **Névszerinti kimutatása** a debreczeni illetőségü mozgósitott katonák inséget szenvedett családjai részére, a vár. kapitányi hivatal utjáni nemeskelbü adakozóknak. Csapóutczában (Folytatás.) Kovács József 10 kr, Herman Mátyás 20 kr, Józsa Sándor 50 kr, Papp Sándor 5 kr, Kádár Bálint 10 kr, Alföldi András 1 frt, Tokai János 20 kr, Ujvári István 10 kr, Harsányi Sándor 10 kr, Kis Bálint 8 kr, Katona Péter 20 kr, Szántai János 10 kr, Böszörményi István 6 kr, Szabó Miklós 10 kr, Gere Mihály 20 kr, Hollósy József 10 kr, Szőlősi József 4 kr, Nagy Józsefné 20 kr, Szabó Sándor 10 kr, Besenyei Lajos 20 kr, Székely Sándor 30 kr, Munkácsi Lajos 20 kr, Szabó Mihály 1 frt, Major István 15 kr, N. N. 50 kr. Varga Sándor 10 kr, Vásári András 20 kr, Kozma Jánosné 10 kr, Jancsó Lajos 20 kr, Varjas János 20 kr, Balog Mihály 20 kr, Mólnár József 20 kr, Kozma István 30 kr, Gál József 40 kr, Kálmán István 20 kr, Szücs Bálint 10 kr, Kokas István 50 kr, Ormós József 50 kr, Mezei Ferenczné 5 kr, Nyiri Józsefné 10 kr, Kovács Gáborné 10 kr, Boruzs Sándorné 8 kr, Veres Mihály 10 kr, Komlóssy Pál 60 kr, Csapó Mihályné 30 kr, L. Nagy Ferenczné 20 kr, Kovács József 20 kr, Burai Sándor 30 kr, Szilágyi Gábor 12 kr, Kiss Gábor 1 ft, Kovács Mihályné 20 kr, Szabó Mihály 1 frt, Pap János 30 kr. Daku István 10 kr, Vilmányi Ferencz 20 kr, Mezey Ferencz 20 kr, Major János 20 kr, Szabó Péterné 10 kr, Nagy Gábor 20 kr, Gyöngyösi István 20 kr, Pinczés Ferencz 20 kr, Nagy Gábor 50 kr, Harsányi Gábor 50 kr, Kolozsvári Péterné 40 kr, Nagy Sándorné 10 kr, Pap Ferencz 10 kr, Komlósy Dániel 10 kr, özv. Kállai Ferenczné 1 frt, Polgári András 1 frt, Szabó Ferencz 50 kr, Szőke József 50 kr, Szabó Lajos 20 kr, Pongor István 50 kr. Kovács István 50 kr, Zöld István 1 frt, Vágó Márton 20 kr, Váradi János 20 kr, Bátor Mihály 10 kr, Köblös Károly 30 kr, Kozma István 30 kr, Szathmáry Antal 60 kr, Gombos István 1 frt, özv. Nagy Sándorné 2 frt, Böszörményi Mihály 50 kr, Ábrahám Imre 30 krt. (Folytatjuk.)

Vegyesek.

— **Ki volt részeg?** Budapesten történt. Egy fiatal orvost mulatságból hivtak el (hol a bor folyt) egy előkelő delnőhöz, ki saját estélyén lett rosszul. A nő eszméletlenül feküdt ágyában. Orvosunk az ütérverést sehogy sem tudta eltalálni. . . . Átkozott részegség! mormolá magában s rendelt valamit. Másnap épen szép betegéhez készült, a mint egy fényes bérruháju inas illatos levélkét hozott illő béléssel, melyben ez volt irva: „Uram! az isten szerelméért ne szóljon senkinek; kissé többet ittam kelleténél. Számitok lovagias hallgatására." A kis történet azonban, mint szokás, az inasszobán keresztül kiszivárgott a nagy világba.

— **A nem rég elhalt Daumier-ről,** ki egyike volt Franciaország legügyesebb carricatura-rajzolóinak, következő érdekes adomát mond el a párisi Figaró:

A mint korunkban a müvészek — legkevesebb része, Daumier igen szerény volt. Egyszer egy előkelő ur kereste föl, ki képeket akart vásárolni. Felvesz egyet a legcsinosabbak közül s kérdi:

— Mi az ára e képnek?

— Ötezer frank, feleli a müvész félénken, csaknem szégyenkezve.

— Megveszem! mond az ur készséggel. És ennek?

— Hatszáz frank, — válaszol a megörült tulajdonos, igyekezve jó vásárlójának minél jutányosabb árt mondani.

— Nem kell! — felelt az ur. Én csak drága képeket veszek.

— **Báli tudósitás** Szarajevóból. Szarajevóban a vagyonosabb lakosoknál, mint mindig, az idén is tartottak tánczmulatságokat. A legfényesebbet, mely már igazi bál volt, mint a „Bosn. Corr." irja, Despics Mása szerb kereskedő, a bécsi és budapesti hódoló küldöttség egyik tagja tartotta. Hatóságbeli személyek, konzulok, tisztek szép számmal jelentek meg. A hölgyek majd mind európai öltözeteket viseltek, melyek Szarajevóban és Bécsben készültek. Fehér és kékszin volt az uralkodó; ékszert nem viseltek a hölgyek, csak virágot. Legszebbekül tüntek föl a gyöngyörü, szinte földet seprő hajfonatok, melyek méltó keretül szolgáltak a bájos arczokhoz, villogó szemekhez, 9 órakor érkezett meg Würtemberg hg. kiséretével. A tánczban 30—40 pár vett részt. Négyes, keringő és a többi európai táncz mind előkerült, hanem a vigság akkor érte el tetőpontját, mikor a „Kolo"-t kezdték járni. Reggeli 5 óráig tartott a vidám mulatság.

Közgazdaság.

Magyar északkeleti vasut. Bevételi kimutatás. Elszámolási időszak 1879. január 192633., 1879. január 1-től jan. végeig 192633., 1878. január 1-től január végeig 152573. A mult év hason időszakánoz viszonyitva — több 40060 frttal. Budapest, 1879. február hó 14. Az üzlet-ellenőrség.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**

Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Nyilttér.

Nyilatkozat.

A „Protestáns Hetilap" f. hó 15-iki számában (B) jegy alatt megjelent megjegyzésekre kinyilatkoztatom: hogy én (B) urat nyilt vitára hivtam ki, ő ezt nem fogadta el, s egy pár szóval akarta a dolgot elütni. Ilyen körülmények között én (B) ur megjegyzéseinek czáfolásába nem bocsátkozom. A ki a kihivásra elő nem jön s még sisakrostélyát sem meri felütni, — azzal szóba többé nem állok.

Debreczen, 1878. febr. 17.

Futó Mihály m. k.

Eladó ház.

Varga Késes-utczában egy igen jó karban levő egészen cseréppel fedett ház, mely tartalmaz 5 szobát, 2 konyhát, fásszineket és kőkuttal ellátva minden órán eladó, a legjobb feltételek mellett. Értekezhetni Nagy-Várad-utcza 2211. számu háznál

Ifj. Vásári András urral.

(44) 1—3

HIRDETESEK.

Sós- borszesz

Bárvárt Károlytól

valódi minőségben, eredeti árakon kapható Debreczenben

CSANAK JÓZSEF kereskedésében

mint egyedüli föraktárban:

Ezen hatóságilag engedélyezett kitünő háziszer, mely a **szegedi országos kiállitáson jeles** és **versenyképes** volta miatt **erdem eremmel** lett kitüntetve, különösen jó gyógyhatást eszközöl: **rheuma, csuz, szaggatás, fagyás, fej, fog-, és füfájdalmak s szemgyuladásnál**, ezenkivül **fogtisztitó szerül** is igen ajánlható, a menynyiben a fogak fényét elősegiti, a foghust erősbiti s a szájból minden kellemetlen szagot eltávolit.

Utánzások meggátlása végett alább látható czimlapomat mely minden egyes üvegre ragasztva van, a **budapesti keresk. kamarának** 100/1875 szám alatt mint **védjegyet** bekebelezettem.

tiszteltettel

BÁRVÁRT KÁROLY.

Budapest IV. ker. Nagymező-utcza.

(19) 4—?

E védjegyet különös figyelmebe vételre ajánlom

661/1879. SZ.

Arverési hirdetés.

A katonai volt helyőrségi helyiségek s piacz s kisujtczai 19. rendbeli mészárszékek folyó évi febr. hó 27-kén d. e. 9 órakor a városház nagytanácstermében tartandó nyilvános árverés utján és a számvevő hivatalnál letett, s ott megtekinthető feltételek mellett — a folyó évi május hó 1-ső, illetve pünkösd 1-ső napjától számitandó 3 évre haszonbérbe fognak adatni.

Kelt sz. kir. Debreczen város tanácsának 1879. febr. 14-én tartott üléséből.

Bészler Lajos,
jegyző.

(41) 1—3

FÜL-OLAJ

dr. Schmidt k. törzsorvostól,

gyógyirja a süketséget, ha az nem az ember-rel született baj, továbbá a nagyot hallást, — fülzugást azonnal is megszünteti. Egy üvegcse ára használati utasitással együtt 2 ft.

A Fül-olaj Magyarország minden vidékére 2 frt. 40 kr. posta-utalványoni beküldése mellett, bérmentesen küldetik meg.

Föraktár van

Grätz Gyulánál Bécsben.

IV. Mariahilfstrasse 79. sz. a.

Vidéki eladók fordulnjanak levélileg a bécsi föraktárhoz.

Bizonyitvány. Egy nagy betegség utóbajaként 12 éven keresztül mit sem hallottam balfülemre, mi üzletemben nagy hátrányomra volt; az alkalmazett gyógyszerek mitsem használtak. Ezelőtt 3 héttel egyik barátom figyelmessé tett a Schmidt-féle fül-olajra; annyi sok sikertelen kiséret után megpróbálram ezt is. Kimondhatlan örömemre alig használtam el belőle egyetlen üveggel, vagyis két heti gyógyhasználat után hallásom bal fülemre teljesen helyre állt. Hason bajban szenvedőknek tehát az ön fül-olaját legjobb meggyőződésemhez képest ajánlhatom. — Kelt Fürstenwalde.

(422)13—?

Steinberg Gyula.

Bekűldetett. I.

Tüdőbetegeknek! Rögzött köhögés ellen!

az orvosok által eddigelé leghatásosabb és gyorsan működő gyógyszerül ajánlatik és pedig a tüdőgümőkór bármely fokán, gégehurut, üdült köhögés és tartós rekedtség megszüntetésére:

Dr. Miller Moh-szörpe,

mely a mellbetegségben szenvedőkre nézve megbecsülhetlen készitmény.

Ezen Moh-szörp

gyógyerejének legsegitőbb bizonyitéka az, hogy a legrövidebb idő alatt a legnagyobb elterjeltségre tett szert.

Eredeti tégelyekben, használati utasitással együtt ára 50 kr o. é.

Debreczenben valódi minőségben kapható: Stenczinger K. füszerkereskedésében; **Szatmárott**: Vallon István kereskedőnél; **Egerben**: Köller J. gyógyszertárában: **Miskolczon**: dr. Csáthy Szabó gyógyszertárban.

Bekűldetett. II.

Első sorban az étkek s italok megválasztásánál kövessük el azon vigyázatlanságot, melynek következményei az emésztés szerveinek megzavarodásában nyilatkoznak. Ez állapot kiesinylése és elhanyagolása idézi föl a sok és hosszan tartó gyomorbetegségeket; már pedig a jó gyomor fő föltétele az ember egészségének. Minthogy pedig a gyomor ellen a legnagyobb elővigyázat mellett is könnyen vétkezhetünk, helyen találjuk mindenkit

dr. Millernek, Bécsben hatóságilag vegyelemzett

Ovbalzsamával

figyelmeztetni, mely a gyomor tevékenységét szabályozza, a gyomor és belek mindennemü heveny és rögzött lobbjának elejét veszi, a hányást, hasmenést, sápkort, a különféle gyomorbajokat, étvágyhiányt, gyomorhurutot stb. meglepően rövid idő alatt megszünteti

Egész üveg ára 3 nyelven irt utasitással együtt 1 frt. 50 kr. o. é. félüvegé 80 kr. o. é. Debreczenben valódi minőségben kapható egyedül Stenczinger K. füszerkereskedésben; Szatmárott: Vallon István kereskedőnél; Egerben: Köhler J. gyógyszertárban; Miskolczon: dr. Csáthy Szabó gyógyszerésznél. (401)13—28

Debreczen, nyomatott a kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában, 1879.